

Du er ikke din egen bedste ven, det er Jesus!

Prædiken 19.6.2022 ved Johanne Olivia Chan's dåb. LGJ

Evangelium: Lukas 12,13-21: *En i skaren sagde til Jesus: "Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig." Men han svarede: "Menneske, hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?" Og han sagde til dem: "Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod." Og han fortalte dem en lignelse: "Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud."*

1. HVAD AFHÆNGER LIVET AF?

Jesus svarer: "Et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod." Han siger dermed, at vores liv ikke afhænger af det, vi har ud over det, som er nødvendigt: ekstra mad, flere værelser, ekstra pension, mere i løn, flere ting, ekstra ferie, ekstra tøj – altså overflod.

Det bliver så tydeligt, når vi tænker på Johanne. Hendes liv afhænger ikke af, hvad hun ejer. Hvad ville det nytte at give hende mange penge, meget legetøj eller et slot at bo i? Hendes liv afhænger af det nødvendige: Mor og far og søster og andre, som sørger for hende, sund mad og en ren ble og en sjov bamse. Det er det elementære og grundlæggende: mad, tøj og tryghed og nogle, som elsker hende.

Jesus fortæller det, fordi der er to brødre, som er ved at miste hinanden – miste broderkærligheden – miste familiebåndet. **En i skaren sagde til Jesus: "Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig."** Deres far var død. Og nu skulle de arve. Måske penge. Måske en stor gård. Der skulle deles, men den ene bror ville ikke dele. De havde mistet deres far. Så de slet ikke, at den største gave, han havde givet dem, var, at de var brødre og havde hinanden? Ville de nu skændes og bryde fællesskabet med hinanden på grund af arven? Var det så vigtigt? Var det vigtigere end at have hinanden?

Hvad kunne den bror, som var ved at blive snydt, opnå, hvis han krævede sin ret og tog sagen for en dommer? Jo, han kunne opnå den del af arven som han havde ret til. Men samtidig mistede han måske sin bror. Hvad kunne han opnå, hvis han sagde til sin bror: "Hvis det er bedst for dig, at den gård, som vores far efterlod, ikke bliver solgt og delt i to, men at du får den, da får du den. Og jeg kan besøge dig, og vi kan være glade sammen."? Da ville han gå glip af sin arvedel, men have sin bror. Og hvad var vigtigst? Hvad er vigtigst for os? Livet, vi har med hinanden, eller at vi har overflod af ting?

Vi hørte i læsningen fra Gamle Testamente Prædikerens sige det sådan: *Der er et slemt onde, jeg har set under solen: opsparet rigdom, der bliver til ulykke for den rige. Denne rigdom kan gå tabt ved et uheld, og får han en søn, bliver der ikke noget til ham. Nøgen kom han ud af moders liv, nøgen går han bort, som han kom. (Præd 5,12-14)*

2. HVAD FÅR OS TIL AT VÆLGE SÅ FORKERT, SOM BRODEREN VAR PÅ VEJ TIL AT GØRE?

Jesus nævner "Griskhed". Og han sagde til dem: "Se jer for og vær på vagt over for al griskhed." Det lignede måske ikke griskhed. Manden havde jo ret til at få del i arven. Men var det måske alligevel en form for griskhed, hvis han krævede det? - Når du holder fast på din løn og nægter at dele af det, du ikke strengt taget behøver, er det da måske en af de former for "griskhed", som du ikke opdager, fordi du jo har ret til at beholde det, du har tjent. Du har ret til at bruge det du

tjener på dig selv, når du har betalt skat. Ingen myndighed straffer dig af den grund. Alligevel burde du måske være nøjsom og dele af din overflod?

For at vi må forstå det, fortæller Jesus en historie, hvor noget i historien ligner os eller Gud. Jesus vil hjælpe os til at indse noget, som, som vi ellers har svært ved at se. Historien handler om en landmand, som får en meget god høst. Ekstraordinær god. Så god, at han ikke har plads til sit korn. Det svarer til at du vinder en bil i lotto, og ikke har plads til den. Eller at du får lønforhøjelse og ikke har brug for pengene. Du har simpelthen ekstra. Hvad skal du så? Udvider du da dit forbrug?

I fortællingen tænker manden sig godt om. Og så får han en idé: Han vil bygge sine lader større og gemme det hele, så han føler, at han har sikret sit liv. **Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad!** Læg mærke til det lille ord "ven". Det fortæller os, at manden er ensom: Han taler med sig selv om problemet med den gode høst. Har han da ingen venner at spørge til råds? Taler han ikke med Gud, om Gud har en ide? Nej. Han kalder sig selv for "ven": **"Ven, du har nok til mange år!"** Måske er han sin egen eneste ven. Han tænker ikke på sin kone og børn eller sine brødre og søstre eller fattige naboer. Han er sin egen bedste og eneste ven. **Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.** Og i de tre ord "rig hos Gud" fornemmer vi, at der er håb og svar til broderen og til os!

3. RIG HOS GUD, OG DEN BEDSTE VEN

Jesus siger, at man kan være **"rig hos Gud!"** At være rig hos Gud er at være hos Gud med sin rigdom og spørge ham, hvad han vil med det, han har givet mig. For alt, hvad vi har er jo gave fra ham. Vil han, at vi bruger det på os selv? Nej, han vil, at vi bruger det på vores familie og venner og på fattige, og på hans kirke, så de vi der kan høre evangeliet og give det videre til andre. At være rig hos Gud er at være hos ham med det, Gud har givet os. Det ændrer vores forhold til alt det, vi troede vi ejede. Vi opdager, at det er Guds gave, som han har betroet os, og at vi er husholdere, som skal bruge det i kærlighed.

Og så er dette dog kun en brøkdel af at være rig hos Gud. At være rig hos Gud er først og fremmest at have Jesus som sin ven. Jesus sagde engang: **"Ingen har større kærlighed end den, at han sætter sit liv til for sine venner. I er mine venner!"** Og så gav han dem sit liv. Apostlen Paulus siger i 2 Korintherbrev 8,9: **Og I kender vor Herre Jesu Kristi nåde, at han for jeres skyld blev fattig, skønt han var rig, for at I kunne blive rige ved hans fattigdom.** Vi blev rige, da Guds søn blev et fattigt menneske. Han blev et foster, blev født, blev et barn, blev voksen, tjente andre i kærlighed. Og til sidst blev han pint, led og døde på korset. Han mistede han alt. Også sit liv. Det gjorde han, for at vi skulle få livet, nemlig ved at han tog vores skyld på sig. Han bar vore synder og tog den straf, vi har fortjent, fordi vi har svigtet hinanden, handlet mod Guds befaling, at vi skal elske ham og elske vor næste som os selv. Den største rigdom er Guds tilgivelse og frelse.

Den rigdom blev givet os i dåben. Og i dag blev den også givet til Johanne Olivia Chan. Korset blev tegnet for hendes ansigt og bryst. Hun tilhører Jesus! Jesus er hendes ven. Hendes bedste ven. Og Gud Fader er blevet hendes far. Og han sørger for Johannes mor Cherry, og hendes far, Alan, og hendes søster, Karis, så de kan sørge for hende. Denne rigdom er vigtigere end alle penge og alle ting. Den rigdom giver Gud os. Han giver os troen ved Evangeliets ord. I dåbens bad genføder han os og gør os til sit barn. Og i nadveren giver han os Jesus' legeme og blod, så vi ikke skal være i tvivl, om vores bedste ven er hos os. Og Jesus siger: **Mine venner! Jeg er med jer alle dage. Hold fast ved mit ord, spis, drik og vær glade. Og tjen hinanden og forkynd evangeliet i hele verden.**

Evangeliet har sat os hos Gud med alt, hvad vi ejer, og at vi glæder os over, at Jesus er vor bedste ven, og at vi har en kristen menighed og familie. *Amen.*